873/11

Den 10. august 2011 blev i sag nr. 79.208:

xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx xxxx xxx
xxxx xxxxxx x

mod

GF-Forsikring A/S
Jernbanevej 65
5210 Odense NV

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i GF-Forsikring A/S. Han klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.
Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at hændelsen ikke har medført gener svarende til en méngrad på mindst 5 %.

Det fremgår af sagen, at klageren den 24/2 2007 kom til skade i forbindelse med skiløb, da han blev ramt bagfra af en person på snowboard, hvorved klageren faldt og slog venstre skulder. Ulykken blev anmeldt til selskabet ved skadeanmeldelse af 3/3 2007.

Af ortopædkirurgisk speciallægeerklæring af 4/10 2008 fremgår bl.a.:

"**Resume:**
Det drejer sig om en nu 26-årig mand, som den 24.02.07 får skade på venstre skulder i forbindelse med ski ulykke. I forbindelse med tidligere skade januar 2006 fraktureret venstre klavikel. Efter seneste ulykkestilfælde gentagne gange set af egen læge, som henviser til fornyet røntgenkontrol. Røntgen af venstre klavikel 14.02.08 viser sammenholdt med undersøgelse den 21.11.06 uændrede følger efter tidligere midtskafts klavikelfraktur ophelet med ca. 1,5 cm's forkortning. I øvrigt beskrives normale ossøse og artikulære forhold. Ingen yderligere lægelig opfølgning eller behandlingstiltag. Grundet personlighedsforstyrrelse har patienten 2007 fået tilkendt førtidspension. Aktuelle klager omfatter smerter og ubehag svarende til venstre klavikel specielt i liggende stilling og ved længerevarende aktivitet over hovedhøjde. Smerter ved berøring og tryk af klavikelen. Objektivt findes diffus palpationsømhed svarende til columna cervicalis og omkring venstre skulder og klavikel. Normal bevægelighed over venstre skulder dog med smerter i yderstillinger. Antydet positiv Hawkins test på venstre side. Håndtrykskraft på venstre side nedsat til 0,7 bar sammenlignet med 0,9 bar på højre

side. Omfangsmål venstre overekstremitet findes 0,5 cm større ved håndleddet og 1,0 cm større målt ved underarmsroden og over bicepsbugen.

Diagnoser:
Fractura claviculae sin. seq. (gener efter brud på venstre nøgleben)

Konklusion:
Der er ingen holderpunkter for at patienten i forbindelse med skaden den 24.02.07 har pådraget sig fornyet fraktur af venstre klavikel. Den primære fraktur opstod i forbindelse med skade januar 2006 og må således vurderes at være ophelet forud for aktuelle skade. Det kan dog ikke udelukkes at patienten har fået symptomforværring i forbindelse med seneste skade. Der vurderes således kun at være delvis årsagssammenhæng mellem de nuværende symptomer og det aktuelle ulykkestilfælde. Patientens personlighedsforstyrrelse gør at han fokuserer meget på de relativt beskedne forandringer svarende til venstre klavikel og præsenterer en urealistisk forventning om, at et operativt indgreb vil kunne bedre generne. På det foreliggende er der ikke flere behandlingstilbud. Må lære at leve med aktuelle gener. Sagen kan afgøres på det foreliggende."

Sagen blev herefter forelagt Arbejdsskadestyrelsen, som fremkom med udtalelse i sagen den 16/2 2009. I udtalelsen hedder det bl.a.:

"**Vurdering**
Méngraden er vurderet til mindre end 5 procent.
…
Vi har ved vurderingen af det varige mén, som følge af det anmeldte ulykkestilfælde den 24. februar 2007, lagt vægt på, at [klageren] inden skaden havde været udsat for en ulykke i december måned 2006, hvor han ligeledes under en skiferie pådrog sig brud på venstre kraveben. På grund af fortsat ømhed blev der foretaget ny røntgen den 21. november 2006, der viste tidligere brud af kraveben, men i øvrigt normale forhold.

[Klageren] anfører nu gener i form af smerter og ubehag, asymmetri af skulderen idet [klageren] finder, at venstre skulder er mere fremstående end højre.

Ved speciallægens objektive undersøgelse den 4. oktober 2008 er der konstateret lille vinkling af kraveben efter brud i januar 2006, diffus palpationsømhed omkring venstre skulder og kraveben, og normal bevægelighed af venstre skulder, dog med smerter i yderstillinger.

Vi har herefter fastsat det varige mén efter vores vejledende méntabel.

Efter tabellens punkt D.1.6.1 vurderes følger efter brud på kraveben - til tider belastningsudløste smerter og normal bevægelighed, til mindre end 5 procent."

På baggrund af sagens oplysninger afviste selskabet ved brev af 25/3 2009 at yde forsikringsdækning for ulykken.

Klageren anmodede flere gange Arbejdsskadestyrelsen om at revurdere sagen, hvilket han fik afslag på. Klageren anmodede endvidere adskillige gange selskabet om at revurdere sin afgørelse, idet han bl.a. gjorde gældende, at han stadig havde smerter ved kravebenet samt gener i form af ar i ansigtet og på højre knæskal.

I selskabets brev af 17/6 2010 hedder det bl.a.:

> "Vi har nu modtaget sagen retur fra selskabets lægekonsulent.
>
> I den anledning skal vi oplyse, at sagen ikke kan genoptages. Ved vurderingen er der lagt vægt på følgende:
>
> Der er ingen oplysninger om problemer før i et notat af 30.03.10, hvor der skrives om smerter i skulderen. Lægen finder ømhed af kraveben.
>
> I Arbejdsskadestyrelsens udtalelse er det noteret, at aktuelle men er 5% men da der har været brud i samme kraveben i 2006 har din ulykke i 2007 ikke udløst et selvstændigt mén.
>
> Bruddet er helet og vil ikke over tid medføre større mén.
>
> Vi finder derfor ikke, at der er årsagssammenhæng mellem aktuelle gener og din ulykke i 2007. Der er derfor intet der taler for at sagen bør genoptages."

Sagen er herefter indbragt for nævnet.

Af bilag til klageskemaet, der er underskrevet af klageren den 18/10 2010, fremgår bl.a.:

> "Det er … min klare overbevisning, at jeg som minimum har en mégrad på 5% og dermed fuldt ud krav på erstatning, idet jeg oplever stadigt tiltagende smerter og gener som følge af ulykkestilfældet den 24. februar 2007.
>
> Eftersom jeg ikke forud for ulykken den 24. februar 2007 har været generet af smerter eller lidelser, kan den forudbestående "lidelse" alene karakteriseres som en forudbestående svaghed, og det er almindelig anerkendt, at en forudbestående lidelse kan forværres som følge af en ny ulykke. Dette udelukker imidlertid på ingen måde, at der er en årsagssammenhæng mellem ulykken i 2007 og min aktuelle tilstand.
>
> Efter fast praksis er en tidligere skade ikke i sig selv tilstrækkeligt til at nægte en skadelidt erstatning, eftersom jeg ikke forud for ulykken den 24. februar 2007 har været generet af smerter eller lidelser efter sit tidligere brud.
>
> Det er således min klare overbevisning, at der er årsagssammenhæng mellem ulykken den 24, februar 2007 og min aktuelle tilstand, hvorfor jeg har krav på méngradserstatning.
> På denne baggrund påklager jeg herved GF Forsikrings afgørelse i sagen, idet jeg mener at jeg som minimum har krav på en méngradserstatning svarende til mindst 5 %."

Selskabet har i brev af 10/1 2011 til nævnet fastholdt sin afgørelse.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**61 ERSTATNING VED VARIGT MÉN**

...

61.10 Hvis et ulykkestilfælde er direkte årsag til, at forsikrede pådrager sig varigt ~, udbetales erstatning til forsikrede med så mange procent af forsikringssummen, som ~et udgør.

…

61.12 Der udbetales erstatning, hvis skaden har medført et varigt ~ på 5% eller derover. Forsikringen kan dog være tegnet således, at der først udbetales erstatning ved en højere ~grad. Dette vil fremgå af policen. ~et kan for følger af samme ulykkestilfælde ikke andrage mere end 100%.

61.13 Et varigt ~, der var til stede inden ulykkestilfældet, kan ikke medføre, at ~procenten sættes højere for det aktuelle ulykkestilfælde.

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet ikke grundlag for at tilsidesætte Arbejdsskadestyrelsens vurdering. Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at yde forsikringsdækning i anledning af hændelsen den 24/2 2007.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

J. Hermann

udskriften bekræftes

Henning Jønsson